

[Boligministeren.]

stand til at sikre, at byggemodning finder sted, for det er jo de byggemodne grunde, der er afgørende.

Når hr. Niels Westerby spørger, om det med ophævelse af byggerestriktionerne nu er noget, der er sikkert, så kan jeg sige for mit vedkommende, at jeg nærer ikke noget som helst ønske om at vende tilbage til byggereguleringen. Denne ophævelse af byggerereguleringerne nu mener jeg netop må ske for at sikre, at bygherrerne i de kommende år ved, under hvilke vilkår de kan arbejde, under hvilke vilkår de kan bygge.

Til hr. Holger Eriksen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Jeg er ikke enig i hans pessimistiske betragtninger med hensyn til, hvor voldsomt denne lovgivning vil virke på kapitalmarkedet. Udtalelsen om, at de sociale selskaber og ejerlejlighederne skulle betyde det sidste måltid før dødsdommens eksekvering over de sociale selskaber, synes jeg i høj grad er en pessimistisk betragtning, når det er en kendsgerning, at det i forliget indgår, at hele det almennyttige boligbyggeri vil stå uden for ejerlejlighedsprincippet.

Jeg skal se på en række af de problemer, hr. Erhard Jakobsen fremdrog. Jeg vil mene, det er helt rimeligt, at vi overvejer, hvordan disse overgangsformer kommer til at virke; det gælder både de mindstbemedlede vilkår, og det drejer sig specielt om de tilfælde, hvor der er tale om pristalsreguleret leje.

Må jeg så slutte med at sige, at jeg tror, at det forlig, der her er sluttet, når det realiseres, alligevel vil betyde overordentlig meget og få positive virkninger på boligområdet. En lang række af de uretfærdigheder, der stort set i dag består i en forskelsbehandling af de unge og de ældre, vil forsvinde. En række skævheder på boligmarkedet vil blive udjævnet, og jeg tror, at vi igennem dette kan sikre, at en balance på boligområdet er på vej. Den gode reform, kan jeg jo så sige, der nu har fået så stor tilslutning her, tror jeg vil løse en lang række problemer. Den normalisering, der jo efterhånden er blevet en nødvendighed — en nødvendighed, som de fleste har erkendt, for at balancen på boligmarkedet kan komme, og for at hindre ledigheden i det nye byggeri — den foregår nu og kommer til at foregå med en vurdering som grund-

lag, hvor man sikrer den rimeligst mulige hensyntagen til lejerne og til, at boligprisen kommer til at stå i forhold til lejlighedens brugsværdi. Det tilfører nybyggeriet en betydelig kapital gennem binding og gennem fondsdannelser, som alt skal komme nybyggeriet plus moderniseringen til gode, og det skal gælde med hovedparten af det provenu, disse lejeforhøjelser medfører.

Det sociale byggeri får fra det offentlige en rentesikring, der for 12.000 lejligheders vedkommende årligt betyder langtidsplanlægningens fordele med sikkerhed for lejeafsættelse på grundlag af en 6½ pct.s effektiv rente. Der sikres en social og familiepolitisk boligsikringsordning, hvor familiens størrelse og hvor indkomstens højde i langt højere grad end efter de bestemmelser, der gælder i de nuværende tilskudsordninger, sikrer de sociale hensyn på hele boligområdet. Vilkårene for en 8 års periode er lagt i faste rammer, og lejerbeskyttelsen er sikret i den periode, vi kommer ind i. Alt i alt synes jeg, at dette forlig vil blive udgangspunktet for, at en række af de vanskeligheder, vi har været inde i på boligområdet, kan ryddes af vejen i de kommende år.

Axel Ivan Pedersen: Denne debat giver mig kun anledning til at sige et par ord til hr. Kai Moltke. Jeg tager hr. Kai Moltkes uvilje imod at drøfte den måde, hvorpå SF-propagandaen har fungeret imod boligforliget, som et udtryk for, at han tager afstand fra denne agitationsform. Og jeg forstår det. For hr. Kai Moltke ved jo godt, at hans synspunkter i høj grad er blevet tilgodeset. Det vil fremgå af det standpunkt, han tidligere har indtaget ved boligdebatterne, noget, som jeg skal komme tilbage til.

Men forinden må jeg gøre opmærksom på, at jeg har vanskeligt ved at forstå en lille detalje i det indlæg, som kom, idet hr. Kai Moltke sagde, at de midler, der ville indgå i grundejernes boligfond, kun var en dråbe i havet. Som bekendt fremgår det af forliget, at det drejer sig om 50 pct. af provenuet, og efter hr. Kai Moltkes propagandistiske skrifter er det altså milliardbeløb, som grundejerne får. Disse to ting harmonerer ikke rigtig med hinanden.

Det var i øvrigt meget venligt at citere, hvad jeg har sagt ved tidligere boligdebatter, men det rækker jo ikke ved rigtigheden i